

den paa en god, sund og fornuftig Maade, vil man sige: Naar I selv yde et vist Tilskud, vil der blive ydet lige saa meget af Staten. Jeg tænker mig, at man vil stille denne Virksomhed under samme Vilkaar, som man stiller andre Virksomheder paa dette Omraade. Jeg tror, det vil have sin Interesse at faa dette Spørgsmaal besvaret. Vi staa jo her ved en Begyndelse, som gerne skulde fortsætte sig meget langt ud over Landet, thi her er Tale om en Indtægtskilde, som fortrinsvis vil komme de smaa i Samfundet til gode, og ogsaa rent økonomisk set vil den spille en stor Rolle. Jeg tror, at den højtærede Landbrugsministers Svar vil give en vis Rettesnor for, hvorledes dette Arbejde tages op, thi den Sum af 6000 Kr., som man har givet paa Finansloven til Fjerkræavlens Fremme, er jo begrænset til nogle ganske bestemte Foreninger, og jeg gaar ud fra, at den Bevilling, som her vil blive given, maa faa Karakteren af en fri Bevilling.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg kan kort og godt besvare dette Spørgsmaal med Ja. Jeg har tænkt mig, at det maa gaa saaledes til, at de Foreninger, det være sig Landbrugs- eller Husmandsforeninger, der melde sig og paa fyldestgørende Maade godtgøre, at de tage denne Opgave op og af egne Midler yde Bidrag til den, vil man imødekomme ved Hjælp af den Bevilling, der her stilles til Landbrugsministerens Disposition.

I denne Forbindelse ønsker jeg at gøre en Bemærkning om et ligeartet Spørgsmaal, nemlig Staldbedømmelserne. Der er ikke stillet noget Forslag fra Udvalgets Side for at præcisere Anvendelsen af de 5,000 Kr. til Staldbedømmelser, men man har i Betænkningen skrevet, at hele Udvalget tiltræder Forslaget om den nye Bevilling af indtil 5,000 Kr. til Staldbedømmelser, men forudsætter, at Tilskuddet „ydes efter de almindelige Regler for Præmiering, saaledes at de paagældende Foreninger indenfor Bevillingens Ramme erholdt et Tilskud, der er lig Halvdelen af de udbetalte Præmiebeløb.“ Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) udtalte sin Glæde over, at hele Udvalget var samlet i denne Opfattelse og havde givet denne Opfattelse Udtryk. Jeg vil ganske vist ikke tage nogen Glæde fra det ærede Medlem paa dette Punkt, men jeg vil paa den anden Side ikke heller skjule, at jeg havde ønsket, at Bevillingen havde været stillet til nok saa fri Disposition, thi man skal huske paa, at man

binder til begge Sider. Man binder Ministeren til ikke at kunne give mere end Halvdelen. Jeg havde tænkt mig denne Sag mere tagen op som en Prøvesag end som en fuldt færdig Sag, og at Ministeren og Ministeriet kunde have staaet noget friere. Men naar hele Udvalget ønsker — og i Betænkningen har givet Udtryk for dette Ønske —, at der skal gaas frem efter den almindelige Regel, som gælder andre Bevillinger, skal jeg selvfølgelig ganske rette mig derefter. Men til det ærede Medlem fra Skanderborg, der var saa glad over denne Regel, vil jeg sige, at jeg tror, han skulde være mere glad, om min Forudsætning var bleven opretholdt, nemlig at dette var en Prøvesag, hvor man ikke saa nøje skulde paase, at der fra de paagældende Husmands- eller Landboforeninger lagdes Krone for Krone overfor det, som man i denne Prøvesag vilde ofre fra Statens Side.

L. Reventlow: De Udtalelser, som ere fremsatte af den højtærede Minister og den meget ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), have ikke udtrykt fuld Tilslutning til det Underændringsforslag Nr. 13, som jeg og mine Medforslagsstillere have tilladt os at bringe frem her i Tinget. Men de have dog været saa velvillige, at jeg føler mig taknemmelig overfor den højtærede Minister og den ærede Ordfører. Jeg fortryder ikke, at vi have bragt denne Sag frem, thi vi have dermed slaaet til Lyd for en Sag, der i Virkeligheden har langt større Betydning for vort Fædreland, end mange af de Herrer, der ere her til Stede, og end mange af dem, der ere udenfor denne Sal, tro. Det er en Sag, som har den allerstørste Betydning, og som kan faa saa vidtrækkende Følger, at vi i dette Øjeblik slet ikke kunne overse, hvor langt den kan naa. Men jeg ser vel, at den Vej, vi have forsøgt at gaa her i Dag, i dette Øjeblik i alt Fald er ufremkommelig, og jeg tillader mig derfor paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at tage Underændringsforslag Nr. 13 tilbage.

Formanden: Underændringsforslag Nr. 13 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

K. Pedersen: Jeg optager det. Dette Underændringsforslag har min Sympati, men efter de faldne Udtalelser vil jeg henstille, at Spørgsmaalet tages op paa Finansloven, hvor jeg tror, det i Virkeligheden meget snarere hører hjemme end